

Nedelja svete družine
Pirniče 31. december 2017
»Je danes teže biti družina?«

Dragi bratje in sestre!

Nedelja svet družine nam leto za letom pred oči postavlja zgled idealnega družinskega življenja. Nezlomljivo zvestobo, ki tudi v najhujših preizkušnjah - spomnimo se samo nepričakovane nosečnosti, Jezusovega rojstva v nezavidljivih razmerah ali Herodovega preganjanja komaj rojenega otroka - zvestobe, ki torej tudi v najhujših preizkušnjah ne odstopi niti za milimeter in se z vsemi težavami sooča zrelo, odgovorno in dosledno v skladu z Božjo voljo. Morda bi kdo ob tem pomislil, da je bilo njim pač lahko, saj so vendar sveta, na nek način Božja družina. A je po drugi strani vseeno potrebno priznati, da jim sicer ni bilo prav z ničemer prizanešeno. Sveta družina je bila v vsem podobna našim družinam. Povsem realna, konkretna družina z vsemi svojimi radostmi in tudi težavami. In zato na prav poseben način blizu vsem, tudi današnjim družinam.

Bistvena drža, ki jo lahko opazimo pri sveti družini je to, da so v trenutku, ko jim takšni ali drugačni dogodki prekrizajo njihove načrte, sposobni stopiti korak nazaj v zaupanju, da ni pri Bogu nič dokončno izgubljeno. Danes starši marsikdaj obupujejo, ker imajo občutek, da jim stvari uhajajo iz rok. Da se stvari razvijajo drugače, kot so si zamislili ali si želeli. Mar se ni vse to dogajalo tudi sveti družini? Pa so vsako od preizkušenj - in te res niso bile lahke - v zaupanju v Boga premagali in iz nje prišli močnejši in še bolj povezani med seboj. Celo ko srečamo Marijo pod križem, vidimo, da le ona kljub vsem težavam ni nikoli dokončno obupala. Sprejela je svojega sina, kakršen je bil, hkrati pa je bila pripravljena prenašati preizkušnje v globokem zaupanju v Gospoda. Kakšna lekcija, bratje in sestre!

Ko danes govorimo o sveti družini, o Jezusu, Mariji in Jožefu, bo morda kdo pomislil, češ, da je danes povsem drugače kot pred dva tisoč leti in da je danes mnogo teže vzgajati otroke v poštene ljudi, kot nekoč. In najbrž bi po svoje imel prav: danes na vzgojo otrok vpliva še vse kaj drugega kot le starši. Tudi razmere v katerih živimo so mnogo bolj kompleksne, kot nekoč: mnogo je centrov moči, ki želijo imeti vpliv na vzgojo otrok. Država, ki skuša ustvariti čimbolj poslušnega in nezainteresiranega državljana, Cerkev, ki bi rada iz otroka naredila zvestega vernika, industrija, ki ji je predvsem za to, da bo otrok postal ubogljiv in zapravljen potrošnik... Ne, vzgajati danes res ni lahko. Vendar nam tudi v teh razmerah naproti prihaja zgled svete družine: kaj če bi tudi mi dovolili Bogu, da kdaj tudi on vzgaja naše otroke? Kaj če bi ga, kot dobrega prijatelja, povabili v

našo družino in mu zaupali svoje otroke, ko bo njihova varnost izven naše kontrole? Kaj ko bi otrokom povedali, da jih ima vsaj tako močno kot mi, rad tudi On?

Bratje in sestre. Zgled svete družine je za vse nas izziv. Morda ne toliko v smislu idealnih medsebojnih odnosov - vsi vemo, da smo grešni in da ni lahko vztrajati v svetosti - pač pa nam je sveta družina lahko zgled zaupanja v Božjo previdnost. Bog želi prebivati med nami, vendar mu morate to starši dovoliti. Brez vašega povabila bo ostal pred vrati. Amen.